

MOCIÓ PER A LA COMMEMORACIÓ DEL REFERÈNDUM D'AUTODETERMINACIÓ DE L'1 D'OCTUBRE DE 2017.

L'any 2017 va mostrar l'extraordinària força del sobiranisme, fruit d'una llarga etapa de treball polític en diferents àmbits al si de la societat catalana, que va culminar amb la celebració del referèndum de l'1 d'octubre i la declaració d'independència al Parlament. Pocs moviments socials a l'Europa occidental tenen la capacitat de mobilització cívica, pacífica i democràtica, així com la capillaritat social i política, que ha sabut mostrar l'independentisme en els darrers anys. Tampoc no és habitual que un moviment social aconseguixi, en una democràcia occidental, que tant la ciutadania com els i les seves representants polítiques estiguin disposades a córrer riscos vitals de primera magnitud en defensa d'una causa política, com és el d'un moviment de desobediència civil en defensa d'un dret fonamental com l'autodeterminació. És aquesta extraordinària fortalesa la que ha aconseguit obrir, a Catalunya, l'esquerda més seriosa en el règim del 78 des que aquest es va establir a partir de la reforma del període postfranquista.

Els fets d'octubre van representar la màxima expressió del xoc entre la majoria republicana catalana i l'Estat espanyol. Aquest va optar per abusar de la seva força i es va imposar contra un poble pacífic i indefens. Tanmateix la brutalitat policial contra la ciutadania que feia cua per votar i la brutalitat judicial de considerar un moviment de desobediència pacífica com una rebel·lió violenta ha dotat d'una dimensió europea el nostre conflicte amb l'Estat espanyol i ocupa les portades dels mitjans de comunicació de tot el continent.

La de l'1 d'octubre ja no és només la causa de la República sinó també, cada cop més, la causa de la democràcia i la llibertat. L'Estat espanyol, per aturar l'embranchida del sobiranisme català, va optar per l'ús de la violència policial, judicial, institucional, mediàtica i també simbòlica que va culminar amb la destitució del Govern de la Generalitat, la dissolució del Parlament de Catalunya i la convocatòria de noves eleccions amb l'aplicació il·legal de l'article 155 de la Constitució espanyola. Per la seva banda, els membres del Govern, la presidenta del Parlament, els líders socials i alguns representants polítics es troben injustament empresonats, a l'exili o encausats per les seves idees polítiques.

Tot amb tot, el preu que l'Estat espanyol ha pagat ha estat enorme: a escala internacional les imatges de càrregues policials i l'empresonament de dirigents cívics i càrrecs electes ha destrossat la reputació democràtica del Regne d'Espanya. A escala interna, en lloc d'haver afavorit les vies de diàleg, s'ha deslegitimada a ulls d'una àmplia majoria de la ciutadania.

Com reconeixia el Govern injustament destituït pel 155 en una carta conjunta publicada recentment als mitjans de comunicació: "Catalunya va començar el dia 1 d'octubre de 2017 una nova era. Aquell dia vam decidir mirar al futur. Hem emprès un camí que sabem llarg i complex cap a una república de persones lliures. El camí del nostre futur."

El Ple de l'Ajuntament de L'Hospitalet a proposta dels Grups Municipals d'Esquerra Republicana de Catalunya, CIU-PDCAT i la CUP-Poble Actiu, acorden:

Primer. Reconèixer la tasca de les persones que varen fer possible la celebració del referèndum de l'1 d'octubre de 2017 i que hi van participar activament per poder donar veu al poble de Catalunya en relació al seu futur polític.

Segon. Manifestar la solidaritat amb la ciutadania que va ser brutalment agredida per les forces de seguretat de l'Estat quan es dirigia de manera pacífica a votar.

Tercer. Exigir l'immediat alliberament de les preses i presos polítics i el lliure retorn de les persones exiliades.

Quart. Comunicar aquests acords AL Consell de Ciutat, als Consells de Districte, al Govern de Catalunya, al Parlament i a la Federació de Municipis de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques.